

Σέδινα, γι. θηλ. πολιά. Σέδιγι, ἀλ, σε. ἐπιθ. πολιός. Σέκσ, δίση. παρτ. σέδιχ (χαι-δάχ). ἀρ. σέδοχ. μ. τάδ, εши. κάθημαι, καθίζομαι, ιζω, ιζάνω. Σ-να ύέμι. ἐπικάθημαι, ἐπικαθίζομαι. Σέκηρα, γι. θηλ. ἀξίνη, πέλεκυς. παρβλ. σέκινβ.

Σέκδ, χέση. σέκοχ. κόπτω, τέμνω. Σπαθ.-ελ.-μαι.

Σέμενηγι, λα, σε. ἐπιθ. ὁ τοῦ σπόρου, τοῦ σπέρματος. σπόριμος.

Σέμα, μενε. ούδ. σπόρος, σπέρμα, σπορὰ, θορὸς, γονή. (πληθ. σέμενα). Σεεζ σέμενε. ἄνευ σπορᾶς, ἀσπόρως (=εεζσέμενη).

Σέμω. ἐπιρ. (ἐπὶ κινήσ.) ὥδε. Σεέμω ἡ ὥβαμω. τῇ δε κακεῖτε, ὥδε κακεῖτε. Σεέμω ἡ ὥνάμω. ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρβλ. σίδης.

Σέμηνοπισάνη, γι. ούδ. σκιαγραφία, σκιαγράφημα.

Σέμηνοπισάνδ, εши. παρτ. καὶ ἀρ. σέμηνοπισάχ (έκτος τῶν ἴδιαζουσῶν καταλήξ.) ὁ μελ. περιφεραστ. σκιαγραφέω-ῶ.

Σέμηνο, α. ούδ. χόρτος (ὁ ξηρός.)

κοιν. ἔπροχορτον). 2) = τραβά. Σέμη, η. θηλ. σκιά. = στέμη. 2) = σκίνηα (188). Σέμηβανη, γι. ούδ. σκυθρωπασμός, τὸ σκυθρωπάζειν. 2) σκυθρωπότης, τὸ σκυθρωπόν. 3) - πο ούμερψεμζ. πένθος.

Σέμηδι, εши. σέμηβαχ (ἀμετβτ.) πενθέω-ῶ, σκυθρωπάζω, κατασκυθρωπάζω, ἀδημονέω-ῶ, γίνομαι σκυθρωπός. παρβλ. Δράχλη. 2) μετβτ. καὶ τότε ὁ ἀρ. καὶ ὁ μελ. αὐξάν. διὰ τῆς ὧ προθ. ὥσεμηβαχ, ὥσεμηδι, εши. ἔτι δὲ καὶ προθετοπτώτως. σέμηδι πο κόμχ ἡλὴ ὧ κόμχ. κλαίω, πενθῶ τινὰ, ἐποδύρομαι. Σκαὶ παθ. σέμητθεμενε. πενθέομαι-οῦμαι, θρηνοῦμαι, κλαίομαι.

Σέμητη, η. θηλ. παγίς, πάγη, δελεάστρα.

Σέμηνη, γι. ούδ. τμῆσις, τμῆμα, τομὴ, τόμος, κόμμα.

Σέμηνο, α. ούδ. (πᾶν ἔργαλεῖον σιδηροῦν τμητικὸν) σιδηριον, σιδηρος, (κυρίως) πέλεκυς, ἀξίνη καὶ τ. τ.

Σέμηνο, εши(πο). παρτ. σέμηχ.